

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnených **1/ M. J., 2/ J. J.**, proti povinnému **R. B.**, zastúpenému JUDr. R. R., a., s.r.o., so sídlom v B., Z. X., **o vymoženie 12 945,36 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 16 Er 2723/2009, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2011 sp.zn. 18 CoE 207/2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2011 sp.zn. 18 CoE 207/2011 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 9. marca 2010 sa povinný domáhal zastavenia a odkladu exekúcie z dôvodu, že mu nebol doručený exekučný titul, nakoľko sa v čase jeho doručovania nezdržiaval na adrese J., t.j. na adrese, na ktorú mu bol exekučný titul doručovaný. Dňa 26. marca 2010 doručil súdny exekútor súdu prvého stupňa námietky povinného proti exekúcii, ktoré odôvodnil rovnakými skutočnosťami ako návrh na zastavenie a odklad exekúcie.

Okresný súd Bratislava IV uznesením z 23. marca 2011 č.k. 16 Er 2723/2009-96 návrh povinného na odklad exekúcie a na zastavenie exekúcie zamietol a taktiež zamietol námietky povinného proti exekúcii. Rozhodnutie v zásade odôvodnil tým, že skutočnosti uvádzané povinným, nie sú spôsobilé pre rozhodnutie o povolení odkladu ani pre zastavenie exekúcie, a tak neopodstatnené sú aj námietky povinného proti exekúcii.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie povinného proti časti výroku o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie odvolanie povinného odmietol. Oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že v konkrétnom prípade pri rozhodovaní o zastavení exekúcie sa súd riadi ustanovením § 57 Exekučného poriadku, pri ktorom pozitívnom rozhodnutí (vyhovenie návrhu a vlastné zastavenie exekúcie) § 58 Exekučného poriadku vymedzuje dôvody zastavenia, pri ktorých sa odvolanie pripúšťa (teda zužuje možnosť podania odvolania i pre niektoré dôvody pozitívneho rozhodnutia). Keďže v danom prípade exekučný súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, teda nebola naplnená hypotéza predpokladaná § 57 Exekučného poriadku „Exekúciu súd zastaví, ak...“, je tak dôvodné zastávať stanovisko, že pri takomto type rozhodnutí odvolanie nie je prípustné z dôvodu všeobecného vymedzenia neprípustnosti odvolania v exekučných veciach vychádzajúc z ustanovenia § 202 ods. 2 O.s.p. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že oprávnený si v tomto konaní náhradu trov neuplatnil a ani mu žiadne trovy nevznikli.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný dovolanie, žiadal ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že bolo vydané v konaní, v ktorom bola povinnému odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Vyslovil názor, podľa ktorého je odvolanie prípustné aj v prípade negatívneho rozhodnutia o návrhu na zastavenie exekúcie podaného z dôvodov uvedených v § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ Exekučného poriadku. Poukázal na to, že z ustanovenia § 58 ods. 4 Exekučného poriadku nijako nevyplýva (na rozdiel napr. od ustanovenia § 50 ods. 4 Exekučného poriadku, ktoré priamo uvádza, že odvolanie je prípustné iba voči rozhodnutiu, ktorým sa vyhovel námietskam v exekučnom konaní), že by bolo odvolanie prípustné iba voči pozitívnemu rozhodnutiu o návrhu na zastavenie exekúcie. Preto nemožno mať pochybnosti, že pokiaľ v prípade rozhodnutia o námietkach je prípustné odvolanie len v prípade pozitívneho rozhodnutia, v prípade rozhodnutia o návrhu na zastavenie exekúcie je odvolanie prípustné v prípade pozitívneho, ako aj negatívneho rozhodnutia o návrhu na zastavenie exekúcie podaného z dôvodov uvedených v § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ Exekučného poriadku. V prípade prejednávaneho návrhu na zastavenie exekúcie sa pritom jedná o návrh, ktorý bol podaný z dôvodu podľa § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku. Pokiaľ odvolací súd odvolanie odmietol ako neprípustné, odňal tým povinnému možnosť konať pred súdom.

Oprávnení sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenia o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p.

vylúčené. Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné, sa dovolací súd zamerá predovšetkým na okolnosti, ktoré dovolateľ v dovolaní namietal.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., hoci na tento postup nebol zákonný dôvod, je odňatím možnosti účastníkovi konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p., o ktorý prípad ide aj v danej veci.

Z ustanovenia § 57 ods. 1 písm. a/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení neskorších predpisov vyplýva, že exekúciu súd zastaví, ak sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným.

Proti rozhodnutiam podľa § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ je prípustné odvolanie (§ 58 ods. 4 Exekučného poriadku).

Ako už v obdobnej veci dovolací súd konštatoval (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. januára 2010 sp.zn. 5 Cdo 327/2009), od účinnosti novely Exekučného poriadku vykonanej zákonom č. 280/1999 Z.z. možno podať odvolanie proti niektorým uzneseniam, ktorými sa rozhodovalo o návrhu (alebo aj bez návrhu) na zastavenie exekúcie. Prítom je právne irelevantné, či sa návrhu na zastavenie exekúcie vyhovel alebo nie. Odvolanie proti uzneseniu o zastavení exekúcie je prípustné v závislosti od dôvodu, pre ktorý bola exekúcia zastavená (§ 58 ods. 4 Exekučného poriadku). Ak súd uznesením zamietne návrh na zastavenie exekúcie, je odvolanie tiež prípustné, ak sa v návrhu uplatňovali dôvody, uvedené v § 58 ods. 4 Exekučného poriadku. O odvolaní proti uzneseniu, ktorým sa vyhovel (nevyhovel) návrhu na zastavenie exekúcie, rozhoduje podľa všeobecných procesných pravidiel krajský súd.

Z obsahu spisu vyplýva, že exekučné konanie začalo dňa 5. novembra 2009 a povinný v návrhu na zastavenie exekúcie (č.l. 15 spisu) uplatňoval ako dôvod ustanovenie § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku.

Pokiaľ preto odvolací súd odvolanie povinného odmietol ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., odňal tým povinnému možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. je vždy zo zákona dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. septembra 2012

JUDr. Ľubor Šebo, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová